

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Rasmus Horn Langhoff
Rasmus.Langhoff@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

26. september 2016

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 29. august 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 527 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet af ikke-medlem Rasmus Horn Langhoff (S).

J.nr. 2016-5488

Spørgsmål nr. 527:

”Hvilke muligheder er der for at hæve niveauet for bøder og godtgørelser for overtrædelser af ligebehandlingsloven henholdsvis erstatninger i sager om erstatning for overgreb på arbejdspladserne – eksempelvis i form af sexchikane?”

Svar:

Efter ligebehandlingslovens straffebestemmelse i § 19 straffes overtrædelse af §§ 2-6 med bøde. I Danmark er det udgangspunktet, at det er domstolene, der fastsætter bødeniveauet. Tilsvarende er det overladt til domstolene at fastsætte niveauet for de godtgørelser, der tilkendes i civile sager.

Domstolenes skøn sikrer, der kan tages højde for grov en krænkelse, der er tale om – også i forhold til andre seksuelle krænkelse som f.eks. voldægt.

Justitsministeriet har i et svar til Folketingets Retsudvalg¹ tidligere oplyst, at den tilgængelige retspraksis indikerer, at der i sager om seksuel chikane af grov karakter og omfang tilkendes en torgodtgørelse på omkring 40.000 kr. Til sammenligning ligger godtgørelsesniveauet til ofre for forsøg på voldtægt på 30-40.000 kr.

Hvis lovgiver ønsker at ændre bødeniveauet, vil det som hovedregel kræve en lovændring. Justitsministeriet har behandlet spørgsmålet om samspillet mellem lovgiver og domstole i forbindelse med strafudmåling i sin betænkning 1531 fra 2010.

Heraf fremgår det, at såfremt lovgivningsmagten ønsker at ændre strafniveauet for overtrædelse af en speciallov, forudsætter det som altovervejende hovedregel, at der enten sker en ændring af strafferammen i straffereglen, eller at der i forbindelse med en præcisering eller uddybning af straffereglen fremkommer tilkendegivelser om det fremtidige strafniveau i bemærkningerne til lovforslaget.

Lovgivningsmagtens praksis for ændring af straffebestemmelser i speciallovgivningen med henblik på at ændre strafniveauet på et givent område ligner i sagens natur ændringer af straffeloven, og kan således fx bestå i at ændre på selve strafferammen, herunder eventuelle sidestrafferammer, eller at angive i en strafferegel,

¹ Justitsministerens svar af 5. april 2013 til Folketingets Retsudvalg på spørgsmål 3 til L141.

hvad der skal betragtes som skærpende eller formildende omstændigheder ved strafudmålingen.

Speciallovsområdet adskiller sig dog ved, at lovgivningsmagten i visse tilfælde har valgt at fremkomme med meget udtrykkelige angivelser i lovteksten om strafudmålingen.

Jeg har endvidere anmodet Arbejdstilsynet om bidrag til brug for besvarelsen. Arbejdstilsynet har oplyst følgende:

”Størrelsen på den erstatning, der gives efter arbejdsskadesikringsloven, afhænger af de gener og den funktionsnedsættelse, som den tilskadedkomne har som følge af skaden, samt tilskadedkomnes evne til at arbejde med skaden. Erstatningen opgøres ens i alle sager, og der er ikke mulighed for med den nuværende lovgivning at hæve erstatningens størrelse i bestemte typer sager om fx sexchikane.

Ansatte, der udsættes for vold og lignende overgreb, har derudover også mulighed for at få erstatning efter offererstatningsloven. Offererstatningsloven giver erstatning til helbredsudgifter, tabt arbejdsfortjeneste, svie og smerte, varige mén, tab af erhvervsevne, tort og krænkelse samt andet tab (herunder udgifter til advokat). Erstatning efter offererstatningsloven forudsætter som udgangspunkt politianmeldelse.

Generelt kan ansatte, hvis der er en skadevolder, gøre et krav gældende efter dansk rets almindelige erstatningsregler, hvor erstatningerne mv. udmåles efter erstatningsansvarsloven. Det er i givet fald domstolene, der skal tage endeligt stilling hertil.”

Jeg kan henholde mig til Arbejdstilsynets oplysninger.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen